NN 2/2021 (8.1.2021.), Presuda Upravnog suda u Splitu poslovni broj: UsI-508/19-5 od 30. rujna 2020.

UPRAVNI SUD U SPLITU

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Ireni Lela, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Z. V. iz S., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga, izvan rasprave, 30. rujna 2020.,

presudio je

Poništava se rješenje tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-02/215, urbroj: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019. i predmet se vraća tuženiku na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-02/215, urbroj: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019. odbačen je kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora Z. V., ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-H. p. d.d., Z., u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: RF 264653297 HR.

Tužitelj u tužbi podnesenoj protiv osporenog rješenja tuženika od 30. rujna 2019. ističe da u obrazloženju pobijanog rješenja tuženik navodi da ne može odlučivati o osnovanosti tužiteljevog zahtjeva (za mirnim rješavanjem spora) jer nema zakonskih pretpostavki za vođenje takvog postupka, iako je predmetni spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge preporučene pošiljke prijamnog broja RF 264653297 HR od strane Hrvatske pošte (u nastavku: HP), a tužitelj je prošao svu moguću zakonsku proceduru preko odgovora HP-a broj: HP-05/12/2/1-17298/19 od 17. svibnja 2019. i odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača koje djeluju pri HP-u (u nastavku: Povjerenstvo) broj DP-07-022394/19 od 3. srpnja 2019., dok nije, sukladno članku 55. stavak 1. Zakona o poštanskim uslugama (u nastavku: ZPU) i prema pravnoj pouci Povjerenstva, 2. kolovoza 2019. podnio tuženiku navedeni zahtjev. Tuženik je prihvatio i usvojio obavještenje HP-a prema kojem je prigovor tužitelja prema HP-u od 3. svibnja 2019. podnesen nepravovremeno, ali je odbacio kao nedopuštene navode tužitelja prema kojima je njegov prigovor HP-u od 3. svibnja 2019. podnesen pravovremeno, što predstavlja nezakonito postupanje jer je tuženik u biti oduzeo pravo tužitelju da se koristi odredbama ZPU-a.

Pojašnjava da je tuženik osporeno rješenje kojim odbacuje zahtjev utemeljio na sasvim drugom zakonskom propisu i to čl. 41. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku, prema kojem će službena osoba rješenjem odbaciti zahtjev stranke kad ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje postupka, te je ustvrdio da je taj zakonski propis nezakonito i kontradiktorno povezao s odredbama ZPU-a koje s njime nemaju nikakvu pravnu povezanost, jer se čl. 8. st. 1. toč. 8. ZPU-a odnosi na tuženikovu nadležnost za rješavanje (svih) sporova između davatelja usluga i korisnika poštanskih usluga, a čl. 10. st. 3. ZPU-a se odnosi na odlučivanje stručne službe tuženika koje je opet povezano s odredbama ZPU-a i Zakona o elektroničkim komunikacijama. Nadalje, iako je pobijanim rješenjem tuženik odbacio navode tužitelja kao nedopuštene, tuženik se ipak upustio u obrazlaganje i potvrđivanje stavova HP-a i Povjerenstva prema kojima je prigovor tužitelja HP-u od 3. svibnja 2019. podnesen nepravovremeno, pa tužitelj iz svih zakonskih razloga osporava i te navode tuženika. Nesporne su činjenice da je 31. siječnja 2019. HP zaprimila predmetnu pošiljku prijamnog broja RF 264653297 HR (od pošiljatelja), da je 3. svibnja 2019. tužitelj podnio prigovor HP-u i naposljetku da je čl. 54. st. 1. ZPU-a određeno da korisnik poštanske usluge može podnijeti prigovor HP-u u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke. Međutim, tužitelj je kao primatelj pošiljke ipak predao svoj prigovor od 3. svibnja 2019. u zakonskom roku od tri mjeseca i to iz sljedećih razloga: čl. 54. st. 1. ZPU-a se odnosi na (sve) korisnike poštanskih usluga, dakle i na primatelja i na pošiljatelja pismena, što znači da se dio izreke iz navedenog propisa »dan predaje poštanske pošiljke u unutrašnjem prometu« s aspekta primatelja pismena odnosi na dan kad mu je HP predala pismeno ili na dan kad mu je HP predala obavijest o prispijeću tog pismena, a to je bilo 4. veljače 2019., prema Obavijesti o prispijeću predmetnog pismena, službenom obrascu HP-a, koji je HP ostavio u poštanskom sandučiću tužitelja. Ističe da u odredbama ZPU-a nigdje ne piše »tko predaje kome poštansku pošiljku« tj.

odnosi li se to na pošiljatelja koji poštansku pošiljku predaje HP-u ili na HP koji je predaje primatelju, te tužitelj zaključuje da se isto odnosi i na pošiljatelja i na primatelja, za svakoga sa svojim datumom predaje, za kojeg ima saznanja. Iznosi i mišljenje da je tuženik izveo »pravnu akrobaciju«, tako što je na drugoj stranici obrazloženja pobijanog rješenja utvrdio da žig na kuverti pošiljke, kojim HP (u svom poštanskom uredu) potvrđuje primitak pošiljke od strane pošiljatelja predstavlja događaj od kojeg se počinje računati zakonom propisani rok od tri mjeseca za slanje prigovora iz čl. 54. ZPU-a, što proizlazi iz čl. 31. ZPU-a, koji se odnosi na Ugovor (bez pisanog oblika) o pristupanju, kojim se uređuju prava i obveze između davatelja poštanske usluge i pošiljatelja pismena.

Tužitelj ističe da u čl. 31. st. 5. ZPU-a zaista piše kako nakon uručenja poštanske pošiljke određena prava i obveze iz tog Ugovora o pristupanju prelazi sa pošiljatelja na primatelja pismena, ali da nigdje nije propisano da se dan stavljanja žiga na kuvertu pošiljke počinje smatrati kao dan početka roka od tri mjeseca za podnošenje prigovora HP-u iz čl. 54. ZPU-a. Međutim, ono što je propisano u zakonu i to u članku 31. st. 2. ZPU-a, je da se otisak žiga na kuvertu pošiljke stavlja samo onda kada se ne izdaje potvrda o primitku pošiljke, što nije slučaj u ovoj pravnoj stvari u kojoj se radilo o preporučenoj pošiljci s povratnicom za koju se obvezno izdaje i popunjava potvrda o primitku pošiljke.

Osim toga, tužitelj navodi i da na službenoj internetskoj stranici HP-a jasno piše što za HP znači žig na kuverti pošiljke, iz čega proizlazi zaključak da on nema nikakvu pravnu povezanost sa računanjem roka za podnošenje prigovora HP-u od strane primatelja te pošiljke. Tužitelj isti citira: »Poštanskim se žigom poništavaju poštanske marke i potvrđuje primitak pošiljke u poštanskom uredu na određeni datum.« Tužitelj je naveo i da je tuženik znajući da navedeno korištenje (zlouporaba) čl. 31. ZPU-a nije dovoljna za pravdanje nezakonitog rješenja, pokušao i »leksičkim doskočicama« dokazati da je tužitelj predmetni prigovor od 3. svibnja 2019. podnio nepravovremeno.

Tako je tuženik na drugoj stranici obrazloženja pobijanog rješenja naveo kako je prema čl. 2. st. 28. toč. 1. ZPU-a određeno da je primatelj pošiljke pravna ili fizička osoba na koju je pošiljka adresirana i kojoj se pošiljka treba uručiti temeljem naloga pošiljatelja, pa budući da se primatelju pošiljke ta pošiljka ne predaje, nego mu se uručuje, to bi trebalo značiti da pošiljatelj predaje pošiljku HP-u, što u smislu čl. 54. st. 1. ZPU-a, koji se odnosi na »dan predaje poštanske pošiljke« definira dan od kojeg počinje teći rok za podnošenje prigovora HP-u. Međutim, prema takvoj pravnoj logici tuženika, niti pošiljatelj ne predaje pošiljku HP-u nego je šalje, jer jednako tako kao što čl. 2. st. 1. toč. 28. ZPU-a određuje pojam »primatelja«, tako i čl. 2. st.1. toč. 16. ZPU-a određuje pojam »pošiljatelja« kao pravnu ili fizičku osobu koja šalje pošiljku. Zaključuje da »dan predaje pošiljke« od kojeg počinje teći rok za podnošenje prigovora HP-u u smislu čl. 54. st. 1. ZPU-a, za pošiljatelja i primatelja pošiljke ne može biti u isti dan, jer za pošiljatelja taj rok počinje teći od dana kada je predao pošiljku HP-u, a za primatelja počinje teći od dana kada mu je HP predala pošiljku, jer tada je primatelj zapravo dobio prva saznanja o toj pošiljci. U suprotnom bi primatelj imao manje vremena od pošiljatelja za podnošenje prigovora, što predstavlja kršenje zakona, ali i Ustava Republike Hrvatske. Predlaže poništenje osporenog rješenja tuženika.

Tuženik u dostavljenom odgovoru na tužbu navodi kako smatra da je tužba neosnovana, što detaljno obrazlaže u nastavku odgovora na tužbu. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz čl. 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik je utvrdio kako je HP u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54 Zakona o poštanskim uslugama obzirom da je iz dokumentacije koja prileži spisu, nesporno utvrđeno kako je predmetna pošiljka bila predana u sustav HP-a 31. siječnja 2019., a tužitelj je prigovor HP-u podnio 3. svibnja 2019., slijedom čega proizlazi kako je prigovor korisnika podnesen izvan zakonom propisanog roka od tri mjeseca iz čl. 54. st. 1. ZPU-a, budući je zadnji dan roka za podnošenje prigovora bio 2. svibnja 2019. Obzirom na isto, u provedenom postupku je utvrđeno kako u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje postupka te je tuženik sukladno odredbama ZUP-a odbacio zahtjev tužitelja kao nedopušten. U odnosu na tužiteljevo tumačenje zakonske odredbe čl. 54. st. 1. ZPU-a, prema kojem se rok za podnošenje prigovora HP-u računa različito za primatelja i pošiljatelja, na način da za pošiljatelja rok počinje teći od dana kada je predao pošiljku HP-u, a za primatelja taj rok počinje teći od dana kada je HP predala pošiljku primatelju (ili ostavila Obavijest o prispijeću), ističe kako su isti pogrešni i neutemeljeni. Naime, iz odredbi čl. 2. st. 1. točka 16., 20., 28., 33. i čl. 37. ZPU-a jasno proizlazi distinkcija između pojma predaje i uručenja, a navedeno je posebno jasno definirano i u Općim uvjetima o obavljanju univerzalne usluge HP-a. Tako je odredbom članka 26. Općih uvjeta o obavljanju univerzalne usluge HP-a propisano kako je prijem poštanskih pošiljaka postupak preuzimanja poštanskih pošiljaka radi uručenja primatelju te da preporučenu pošiljku pošiljatelj predaje uz odgovarajuću potvrdu, dok je iz odredbe čl. 42. Općim uvjetima o obavljanju univerzalne usluge HP-a razvidno, kako se pod uručenjem poštanskih pošiljaka podrazumijeva dostava i isporuka poštanskih pošiljaka primatelju, kao i to da se poštanske pošiljke za koje se izdaje potvrda o primitku, uručuju osobno primatelju, dakle, iz navedenih odredbi jasno proizlazi kako se pošiljka primatelju ne predaje već se ista primatelju uručuje. Slijedom navedenog sasvim je izvjesno da se rok za predaju prigovora HP-u, i za pošiljatelja, i za primatelja računa istog dana, a to je od dana predaje pošiljke davatelju, u suprotnom smatra kako bi u zakonu moralo stajati da se početak roka za podnošenje prigovora